

Arrest

nr. 126 573 van 2 juli 2014
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Guinee-Bissause nationaliteit te zijn, op 26 maart 2014 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 25 februari 2014.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 16 april 2014 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 7 mei 2014.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. VERHAERT.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat B. VANTIEGHEM en van attaché J. VERSTRAETEN, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde in de vragenlijst van het Commissariaat-generaal (ingevuld dd. 27 september 2011, waarvan u een kopie heeft gekregen) de Guinee-Bissause nationaliteit te bezitten, tot de Fulla-etnie te behoren en in Bissau te zijn geboren. U gaf verder aan minderjarig te zijn op het moment van uwasielaanvraag en naar de lagere school te zijn geweest. U verklaarde dat uw vader u in 2008 naar Senegal stuurde om te gaan studeren aan de koranschool, omdat u thuis te veel bezig was met voetbal. In Senegal liet de leraar u bedelen in plaats van les te geven. Toen u naar Guinee-Bissau terugkeerde op 15 mei 2009, kwam uw leraar u achterna. Hij vertelde uw vader dat u niet studeerde en meer interesse toonde in voetbal. Uw vader stuurde u na twee weken terug naar Senegal, samen met

deleraar, alwaar u verbleef tot uw vertrek naar België. U diende weer te bedelen voor de leraar. Hij zorgdevoor onderdak en eten, maar u wou voetballen en dat kon niet. De vader van een vriend van u, OumarSi, regelde uw reis naar het buitenland. U wilde hier een voetbalcarrière uitbouwen. U vreest dat bijterugkeer naar uw land van herkomst uw vader u zou vermoorden. U vroeg asiel aan in België op 4 augustus 2011.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw 'vrees voor vervolging' in dezin van de Vluchtelingenconventie of een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade' zoalsbepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

U verklaarde dat uw vader u naar de koranschool in Senegal stuurde omdat u te veel met voetbal bezigwas en de leraar u in Senegal liet bedelen. U vreest bij terugkeer door uw vader vermoord te worden enu wenst bovendien in België een voetbalcarrière uit te bouwen.

Vooreerst verklaarde u geboren te zijn op 1 juni 1994 (vragenlijst CGVS, punt 4). Hieruit kan wordenafgeleid dat u op het moment van de asielaanvraag ongeveer 17 jaar oud was. De dienst Voogdijbepaalde echter bij beslissing op 19 augustus 2011 dat op basis van het medische onderzoek kanworden besloten dat u op datum van 9 augustus 2011 een leeftijd hebt van 20,6 jaar met eenstandaarddeviatie van twee jaar. De vaststelling dat u uw ware leeftijd verborgen hield voor de Belgischeasielinstanties, houdt op zich reeds een negatieve indicatie in van uw oprechtheid en kan als een gebrekaan medewerking worden geïnterpreteerd ten aanzien van de door u ingezette asielprocedure.

U zette deze houding nog verder door toen u door het Commissariaat-generaal werd uitgenodigd om op19 februari 2014 de motieven van uw asielaanvraag te verduidelijken in aanwezigheid van een tolk, diehet Portugees machtig is. U had immers bij uw asielaanvraag op 4 augustus 2011 de aanwezigheid vaneen tolk Portugees verzocht (zie bijlage 26) en u had uw verklaringen ten aanzien van de DienstVreemdelingenzaken eveneens in het Portugees afgelegd (zie Verklaring DVZ, dd. 27 september 2011en vragenlijst CGVS, dd. 27 september 2011). Op het Commissariaat-generaal weigerde u echterverklaringen af te leggen in het Portugees met betrekking tot uw asielmotieven (gehoorverslag, p. 2). Ustelde hierbij dat er zaken in de vragenlijst van het Commissariaat-generaal niet werden vermeld,hetgeen u wijt aan een slechte vertaling door de tolk Portugees van de Dienst Vreemdelingenzaken(gehoorverslag, p. 2). U wenste gehoord te worden met de hulp van een tolk Creools of Poular vanGuinee-Bissau (gehoorverslag, p. 2). U preciseerde hierbij ten aanzien van de DienstVreemdelingenzaken te hebben gepreciseerd drie talen te spreken, met name het Portugees, het Poularen het Creools en u niet heeft vermeld enkel het Portugees te spreken (gehoorverslag, p. 2). Het kanvolgens u niet moeilijk zijn om een andere tolk te voorzien die het Poular of het Creools zou spreken(gehoorverslag, p. 2). Wanneer door het Commissariaat-generaal wordt opgemerkt dat u niet eerder aanhet Commissariaat-generaal signaleerde dat u de bijstand van een tolk Poular of Creools wilde en uevenmin eerder melding maakte van problemen met de tolk Portugees van de DienstVreemdelingenzaken, waardoor uw verklaringen onvolledig zouden zijn, stelde u te vermoeden dat ereen fout is gebeurd bij de tolk [van de Dienst Vreemdelingenzaken] en er veel "dingen" in uw verhaal zijndie niet in uw dossier staan. Gezien u nu goed Nederlands spreekt, leest u in uw dossier dat er "dingen"zijn weggevallen (gehoorverslag, p. 2). Nochtans blijkt uit de vragenlijst van het Commissariaat-generaal dat uw verklaringen er werden voorgelezen in het Portugees, zodat er zou verwacht worden dat u toen alwist welke zaken onvermeld waren gebleven. Bovendien bleek u ook een kopie te hebben meegekregen van de door u ingevulde vragenlijst. Wanneer u vervolgens werd gevraagd welke zaken er niet zijnvermeld in uw dossier, zei u dat er veel zaken niet zijn vermeld (gehoorverslag, p. 2). Wanneer door hetCommissariaat-generaal vervolgens wordt opgemerkt dat u blijkbaar toch vlot Portugees kan spreken enu werd gevraagd om de zaken te vermelden die niet zijn vermeld in de vragenlijst, zei u dat u uw verhaal[met betrekking tot de tolkproblemen] al had verteld en u weet dat de protection officer u heeft begrepen(gehoorverslag, p. 2). Opnieuw gevraagd welke zaken u niet heeft vermeld in de vragenlijst van hetCommissariaat-generaal, zei u dat u al heeft gezegd dat u gehoord wil worden in het Poular of Creools en u eerder al had vermeld [voor de Dienst Vreemdelingenzaken] dat u deze talen spreekt(gehoorverslag, p. 2). Wanneer u door het Commissariaat-generaal wordt aangespoord om best mee tewerken en te trachten te antwoorden op de vragen, zei u dat u enkel kon herhalen dat u bij aankomstniet heeft gezegd enkel het Portugees te preken en het niet moeilijk kan zijn om iemand te vragen die uwtaal spreekt (gehoorverslag, p. 2). Gevraagd of u dan niet wenst te antwoorden op de vraag welke zakenniet worden vermeld in de vragenlijst van het Commissariaat-generaal, zei u opnieuw dat het nietmoeilijk is om een tolk te vragen in uw eigen taal (gehoorverslag, pp. 2 en 3). Wanneer u vervolgenswerd geïnformeerd dat indien u bleef weigeren er u mogelijkerwijze een gebrek aan medewerking konworden verweten, vroeg uw raadsman een overleg met u (gehoorverslag, p. 3). Na dit overleg stelde uwraadsman voor om eerst het gehoor af te leggen en vervolgens terug te komen op de vragenlijst(gehoorverslag, p. 3). Wanneer vervolgens

door het Commissariaat-generaal werd gevraagd of u danverder bereid was om het gehoor af te leggen in het Portugees, weigerde u dit opnieuw (gehoorverslag, p. 3). Er werd u vervolgens opnieuw gewezen op het feit dat u best zou meewerken en een poging zou ondernemen om op de vragen te antwoorden, waarop u opnieuw om een tolk Poular of Creools verzocht (gehoorverslag, p. 3).

Ondanks het feit dat de protection officer er u meermaals op wees dat u best kon meewerken en de vragen te beantwoorden, omdat anders een negatieve beslissing zou worden genomen wegens gebreken aan medewerking, bleef u volharden dat u geen verklaringen wou afleggen in het Portugees maar dit enkel wenste te doen in het Poular of Creools. Uw weigering om tijdens het gehoor op 19 februari 2014 uw asielmotieven mondeling toe te lichten, met behulp van de aanwezige tolk Portugees, kan dan ook geïnterpreteerd worden als een gebrek aan medewerking ten aanzien van de door u ingezette asielprocedure. Hoewel de protection officer herhaaldelijk bij u aandrong om alsnog (een poging te doen) uw gehoor af te leggen met behulp van de aanwezige tolk Portugees en u van de mogelijke consequenties van uw weigering tot het afleggen van een interview op de hoogte werd gesteld, bleef u bij uw standpunt en liet u als dusdanig na het Commissariaat-generaal verdere inlichtingen te verstrekken bij uw asielaanvraag. Een dergelijke houding getuigt van een gebrek aan medewerking met de Belgische asielautoriteiten. Door deze handelwijze maakt u het de asielautoriteiten onmogelijk te oordelen of er, wat u betreft, sprake is van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 of van een reëel risico op ernstige schade zoals dit werd gedefinieerd in het kader van de subsidiaire bescherming, te meer daar u nooit eerder (dan op de dag van het gehoor op het Commissariaat-generaal op 19 februari 2014) melding maakte van uw bezwaren met betrekking tot een gehoor met de bijstand van een tolk Portugees, alhoewel u hiertoe ruimschoots de tijd heeft gehad gezien uw verklaringen ten aanzien van de Dienst Vreemdelingenzaken dateerden van 27 september 2011. Op een vraag om uitstel om een nieuw gehoor te organiseren met de bijstand van een tolk Creools of Poular kan dan ook redelijkerwijze niet worden ingegaan.

Uw raadsman, mr. Bart Vantieghem, ontkende dat er een gebrek aan medewerking is, gezien u het gehoor wel wenst af te leggen, maar dan met de bijstand van een tolk Creools of Poular. Hij vervolgd dat hij ook vreesde dat u op onvoldoende wijze het Portugees machtig bent, gezien u enkel naar de lagere school zou zijn geweest en u zich bijgevolg het best kan uitdrukken in uw dialect, en niet in detail van de "bezetter", het Portugees. Tot slot stelde uw raadsman dat het niet is omdat iemand bij aankomst stelt het Portugees te spreken, dat hij deze taal op voldoende wijze beheerst om een gehoor te kunnen doen (gehoorverslag, p. 3). Vooreerst kan er gewezen worden op het feit dat u bij uw asielaanvraag uitdrukkelijk om de bijstand van een tolk Portugees verzocht (zie uw bijlage 26). Daarnaast dient er te worden vastgesteld dat u ten aanzien van de Dienst Vreemdelingenzaken zelfverklaarde drie talen te spreken, het Portugees, het Fulla en het Creools (verklaring DVZ, punt 8). Bovendien bleek uit het gehoor op het Commissariaat-generaal genoegzaam dat u het Portugees weldegelijk machtig was, gezien u de vragen die u werden gesteld (in het Portugees) kon beantwoorden (in het Portugees), waardoor uw nalaten om zelfs geen poging te ondernemen om uw gehoor verder te zetten in het Portugees in het geheel niet is gerechtvaardigd.

Door uw houding verhindert u niet alleen een appreciatie te maken van uw asielaanvraag, uw gebrek aan medewerking - zonder enig te rechtvaardigen motief - ondermijnt ook volledig de ernst en de geloofwaardigheid van de door u verklaarde vrees. Van een asielzoeker kan immers verwacht worden dat hij bij de eerste mogelijkheid een coherente toelichting geeft bij alle elementen ingeroepen ter ondersteuning van zijn asielaanvraag en dat hij antwoordt op elke vraag die hem gesteld wordt. Dat u niet gehoord wilde worden met de bijstand van een tolk Portugees, waartoe u nochtans had verzocht bij het indienen van uw asielaanvraag, doet verder afbreuk aan uw geloofwaardigheid.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekschrift

In een eerste middel voert verzoeker de schending aan van artikel 1 A van de Vluchtelingenconventie, van artikel 48/3 en artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: vreemdelingenwet), van artikel 2 en 3 van de wet op de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen van 29 juli 1991, van artikel 27 van het koninklijk besluit van 11 juli 2003 tot regeling van de werking en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en

de staatlozen en van het beginsel van behoorlijk bestuur, in het bijzonder het zorgvuldigheidsbeginsel. Verzoeker voert aan dat zich in het dossier geen informatie bevindt met betrekking tot de situatie in het land van herkomst van verzoeker. Hij voert aan dat conform het besluit van 27 juli 2003 de asielaanvraag grondig moet worden onderzocht, dit is niet gebeurd. Hij stelt dat in Guinee-Bissau slechts 11% van de bevolking het Portugees beheerst. Derhalve was hij niet in staat om in het Portugees een interview af te leggen.

Daarnaast voert verzoeker aan dat hij bij aankomst in België slechts 17 jaar was. Hij stelt dat hij geen kennis heeft gehad van botonderzoek dat op hem werd toegepast en verwijst naar een studie van de commissie leeftijdsonderzoek van de Nederlandse asielinstanties 2012 met betrekking tot de correcte wijze waarop de leeftijd moet worden nagegaan. Verzoeker had niet de intentie om valse verklaringen af te leggen over zijn leeftijd. Verzoeker voert ook aan dat hij enkel lager onderwijs heeft gevolgd waardoor zijn kennis van het Portugees onvoldoende is.

In een tweede middel voert verzoeker de schending aan van artikel 51/4 van de vreemdelingenwet juncto artikel 14, §§1 en 2 van het koninklijk besluit van 11 juli 2003 houdende vaststelling van bepaalde elementen van de procedure die dient gevolgd te worden door de Dienst Vreemdelingenzaken die belast is met het onderzoek van de asielaanvraag en van artikel 20, §§1 en 2 van het koninklijk besluit van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen in samenhang met de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 en van het zorgvuldigheidsbeginsel. Hij voert aan dat hij in zijn interview voor het CGVS op 19 februari 2014 verzocht om een tolk Poular of Creools. Dit werd hem geweigerd omdat hij voor de Dienst Vreemdelingenzaken de verklaring ondertekende dat hij de tolk goed had begrepen. Verzoeker meent dat het hier gaat om een louter formalisme. Artikel 14 van het procedurebesluit voor DVZ bepaalt dat rekening moet worden gehouden met de specifieke situatie van de asielzoeker. Zo blijkt dat in zijn land slechts 10% van de bevolking Portugees spreekt en dat hij, om een goede indruk te maken, heeft voorgehouden deze taal goed te begrijpen. Hij heeft dan ook bij de aanvang van zijn interview voor het CGVS conform artikel 21 van het procedurebesluit voor het CGVS verzocht om een andere tolk. De bestreden beslissing meldt niet waarom hier niet op wordt ingegaan. Nochtans heeft verzoeker duidelijk verklaard dat hij niet alles heeft kunnen uiteenzetten. Verzoeker vraagt dan ook dat de zaak wordt teruggestuurd naar het CGVS voor een bijkomend interview in het Creools.

In een derde middel voert verzoeker de schending aan van artikel 1 A van de vluchtelingenconventie en artikel 48/3 van de vreemdelingenwet in samenhang met artikel 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 en de toepassing van artikel 48/7 van de vreemdelingenwet samen met het zorgvuldigheidsbeginsel. Verzoeker zet uiteen waarom hij Bissau en vervolgens Senegal ontvluchtte. Hij voert daarbij aan dat hij wel degelijk een gegronde vrees voor vervolging of ernstige schade heeft. Zijn vader trachtte hem te vermoorden en in Senegal werd hij uitgebuit door een bedelorde, waarbij hij steeds dreigde gestraft of seksueel misbruikt te worden. Hij kan ook de bescherming van de politie niet invoeren. Er is geen vluchtalternatief. Verzoeker vraagt dan ook dat hierover verder onderzoek gebeurd.

Bij zijn verzoekschrift voegt verzoeker nog documentatie over het taalgebruik in Guinee-Bissau, algemene documentatie over het land Guinee-Bissau, informatie van de commissie leeftijdsonderzoek van de asielinstantie van de Nederlanden en informatie in verband met bedelende kinderen toevertrouwd aan een foute Daaras.

2.2. Beoordeling

De Raad beschikt inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen tot weigering van de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus over volheid van rechtsmacht, dit wil zeggen dat hij het geschil in zijn geheel aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95). Door de devolutive kracht van het beroep is de hele zaak op de Raad overgegaan met al de feitelijke en juridische vragen die daarmee samenhangen. In het kader van zijn declaratieve opdracht, namelijk het al dan niet erkennen van de hoedanigheid van vluchteling en het al dan niet toekennen van het subsidiaire beschermingsstatuut, aan de hand van alle elementen van het dossier, herneemt hij de zaak volledig ongeacht het motief waarop de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de bestreden beslissing heeft gesteund.

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen dient een beslissing te nemen die op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft daarbij aan waarom een kandidaat-vluchteling (niet) beantwoordt aan de

erkenningcriteria van artikel 48/3 en artikel 48/4 van de vreemdelingenwet. Hij dient daarbij niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen steunde zijn weigeringsbeslissing op de volgende motieven:

- (i) verzoeker verklaarde geboren te zijn op 1 juni 1994 en zou aldus op het moment van de asielaanvraag ongeveer 17 jaar oud zijn. De dienst Voogdij van de FOD Justitie bepaalde na medisch onderzoek dat hij een leeftijd heeft van 20,6 jaar met een standaarddeviatie van twee jaar. De vaststelling dat verzoeker zijn ware leeftijd verborgen hield, houdt een eerste negatieve indicatie in van zijn oprechtheid;
- (ii) verzoeker werd uitgenodigd op het CGVS op 19 februari 2014 om de motieven van zijn asielaanvraag te verduidelijken in aanwezigheid van een tolk Portugees. Bij zijn asielaanvraag op 4 augustus 2011 verzocht verzoeker immers om de aanwezigheid van een tolk Portugees en legde hij zijn verklaringen ten aanzien van de Dienst Vreemdelingenzaken af in het Portugees. Op het Commissariaat-generaal weigerde verzoeker verklaringen af te leggen in het Portugees. Hij verklaarde dat er zaken in de vragenlijst van het Commissariaat-generaal niet werden vermeld, door een slechte vertaling door de tolk Portugees van de Dienst Vreemdelingenzaken. Hij wenste vanaf dan een tolk Creools of Poular van Guinee-Bissau. Hij preciseerde hierbij ten aanzien van de Dienst Vreemdelingenzaken te hebben verklaard drie talen te spreken, met name het Portugees, het Poular en het Creools. Hij signaleerde niet eerder dat hij de bijstand van een tolk Poular of Creools wilde en evenmin dat er problemen waren met de tolk Portugees van de Dienst Vreemdelingenzaken. Hierop antwoordde hij te vermoeden dat er een fout is gebeurd bij de tolk [van de Dienst Vreemdelingenzaken] en er veel "dingen" in zijn verhaal zijn die niet in zijn dossier staan. Aangezien hij nu goed Nederlands spreekt, leest hij in zijn dossier dat er "dingen" zijn weggefallen. Nochtans blijkt uit de vragenlijst van het Commissariaat-generaal dat zijn verklaringen werden voorgelezen in het Portugees, zodat kan worden verwacht dat hij toen al wist welke zaken onvermeld bleven. Bovendien kreeg hij een kopie van de ingevulde vragenlijst. Gevraagd welke zaken er niet werden vermeld in het dossier, zei hij dat er veel zaken niet zijn vermeld. Toen werd opgemerkt dat hij blijkbaar toch vlot Portugees kan spreken en werd gevraagd om de zaken te vermelden die niet zijn vermeld in de vragenlijst, zei hij dat hij zijn verhaal al had verteld en weet dat de protection officer hem heeft begrepen. Opnieuw gevraagd welke zaken niet werden vermeld in de vragenlijst van het Commissariaat-generaal, verklaarde verzoeker dat hij al gezegd heeft dat hij gehoord wil worden in het Poular of Creools en eerder al had vermeld [voor de Dienst Vreemdelingenzaken] dat hij deze talen spreekt. Wanneer hij werd verzocht om mee te werken en te trachten te antwoorden op de vragen, zei hij dat hij enkel kon herhalen dat hij bij aankomst niet heeft gezegd enkel het Portugees te spreken en het niet moeilijk kan zijn om iemand te vragen die zijn taal spreekt. Gevraagd of hij dan niet wenst te antwoorden op de vraag welke zaken niet worden vermeld in de vragenlijst van het Commissariaat-generaal, zei verzoeker opnieuw dat het niet moeilijk is om een tolk te vragen in zijn eigen taal. Wanneer verzoeker hierop werd geïnformeerd dat indien hij bleef weigeren er mogelijk een gebrek aan medewerking kon worden verweten, vroeg zijn raadsman een overleg met hem. Na dit overleg stelde verzoekers raadsman voor om eerst het gehoor af te leggen en vervolgens terug te komen op de vragenlijst. Wanneer vervolgens werd gevraagd of hij bereid was om het gehoor verder af te leggen in het Portugees, weigerde hij opnieuw. Opnieuw werd gewezen op het feit dat verzoeker best zou meewerken en een poging zou ondernemen om op de vragen te antwoorden, waarop hij opnieuw om een tolk Poular of Creools vroeg;
- (iii) ondanks dat de protection officer er meermaals op wees dat hij best kon meewerken en de vragen beantwoorden, omdat anders een negatieve beslissing zou worden genomen wegens gebrek aan medewerking, bleef verzoeker volharden dat hij geen verklaringen wou afleggen in het Portugees maar dit enkel wenste te doen in het Poular of Creools. Zijn weigering om tijdens het gehoor op 19 februari 2014 zijn asielmotieven mondeling toe te lichten, met behulp van de aanwezige tolk Portugees, wordt derhalve gezien als een gebrek aan medewerking ten aanzien van de door hem ingezette asielprocedure. Hoewel de protection officer herhaaldelijk aandrong om alsnog (een poging te doen) het gehoor af te leggen met behulp van de aanwezige tolk Portugees en hem van de mogelijke consequenties van een weigering tot het afleggen van een interview op de hoogte bracht, bleef verzoeker bij zijn standpunt en liet na het Commissariaat-generaal verdere inlichtingen te verstrekken bij zijn asielaanvraag. Een dergelijk gebrek aan medewerking maakt het de asielautoriteiten onmogelijk te oordelen of er sprake is van een gegronde vrees voor vervolging of van een reëel risico op ernstige schade. Verzoeker verzocht bij het indienen van zijn asielaanvraag uitdrukkelijk om de bijstand van een tolk Portugees. Bovendien verklaarde hij drie talen te spreken,

het Portugees, het Fulla (Poular) en het Creools. Tijdens het gehoor voor het CGVS bleek dat hij het Portugees wel degelijk machtig was, gezien hij de vragen kon beantwoorden, waardoor zijn nalaten om zelfs maar een poging te ondernemen om het gehoor verder te zetten in het Portugees niet is gerechtvaardigd;

- (iv) door zijn houding verhindert verzoeker een appreciatie te maken van zijn asielaanvraag, zonder enig te rechtvaardigen motief. Hij ondermijnt ook volledig de ernst en de geloofwaardigheid van de door hem verklaarde vrees. Van een asielzoeker kan immers verwacht worden dat hij bij de eerste mogelijkheid een coherente toelichting geeft bij alle elementen ingeroepen ter ondersteuning van zijn asielaanvraag en dat hij antwoordt op elke vraag die hem gesteld wordt. Dat hij niet gehoord wilde worden met de bijstand van een tolk Portugees, waartoe hij nochtans verzocht bij het indienen van zijn asielaanvraag, doet afbreuk aan zijn geloofwaardigheid.

De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel bij de asielzoeker zelf. Zoals ieder burger die om een erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. De ongeloofwaardigheid van een asielrelaas kan niet alleen worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen. De verzoekende partij dient door een coherent relaas en kennis van voor haar relaas relevante elementen de waarachtigheid ervan aannemelijk te maken. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124). Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als voldaan is aan de voorwaarden gesteld door artikel 48/6 van de vreemdelingenwet. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen.

De Raad stelt vast dat een kandidaat-vluchteling de verplichting heeft om zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag en het is aan hem/haar om de nodige feiten en alle relevante elementen aan te brengen aan de commissaris-generaal zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag. De medewerkingsplicht vereist dat hij zo gedetailleerd en correct mogelijk informatie geeft over alle facetten van zijn identiteit, leefwereld en asielrelaas.

Waar verzoeker aanvoert dat rekening moest worden gehouden conform artikel 27 van het koninklijk besluit van 11 juli 2003 met alle relevante feiten, informatie over het risico op ernstige schade, zijn individuele situatie, wijst de Raad er op dat de medewerkingsplicht vereist dat in eerste instantie de asielzoeker de elementen aanbrengt met betrekking tot zijn vrees of tot de risico's die hij loopt, waarna deze kunnen worden onderzocht door de asielinstanties. Hoewel herhaaldelijk aangemaand om verklaringen af te leggen, weigerde verzoeker dit meermaals. Verzoeker werd daarbij gewezen op de gevolgen indien hij weigerde verklaringen af te leggen. Gelet op de medewerkingsplicht die op elke asielzoeker rust, alsmede het feit dat het in beginsel aan de asielzoeker toekomt het bewijs aan te leveren ter staving van zijn asielaanvraag, is de Raad van oordeel dat te dezen geen schending voorligt van artikel 27 van het koninklijk besluit van 11 juli 2003. Verzoeker weigerde dit.

Door te weigeren verklaringen af te leggen, maakt verzoeker zelf het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming onmogelijk maakt, kan hij dan ook de commissaris-generaal niet verwijten geen rekening te hebben gehouden met elementen die niet werden aangebracht. Artikel 27 van het KB van 11 juli 2003 bepaalt immers dat de relevante feiten samenhangen met het door de asielzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten. Voor zover verzoeker aanvoert dat geen rekening werd gehouden met algemene rapporten met betrekking tot verzoekers land van herkomst, Guinee-Bissau, stelt de Raad vast, het kader van zijn hervormingsbevoegdheid heeft volheid van rechtsmacht, dat verzoeker evenmin enig gegeven aanbrengt dat kan wijzen op een situatie van willekeurig geweld in het kader van een binnenlands of internationaal gewapend conflict in zijn land van herkomst. Aldus oordeelt de Raad dat er geen grond is om de subsidiaire bescherming toe te kennen om deze reden.

Door zijn gebrekkige medewerking verkeert zowel de commissaris-generaal als de Raad in het ongewisse over waar verzoeker voor zijn aankomst in België in Guinee-Bissau of elders leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen hij zijn werkelijke streek van herkomst verliet. Het belang van de juiste toedracht kan niet genoeg benadrukt worden. Het betreft immers de plaats en de tijd waar verzoeker de bron van zijn vrees situeert. Het is eveneens van essentieel belang voor het onderzoek van de subsidiaire bescherming. Het betreft immers de werkelijke streek van herkomst in functie waarvan het risico op ernstige schade wegens willekeurig geweld zal onderzocht worden. Door zonder gerechtvaardigde reden te weigeren verklaringen af te leggen maakt verzoeker zelf het onderzoek onmogelijk naar een eventuele gegronde vrees voor vervolging die hij mogelijk koestert, of een reëel risico op ernstige schade dat hij mogelijk zouden lopen.

Waar verzoeker erop wijst dat uit Wikipedia-informatie blijkt dat slechts 11% van de bevolking in Guinee-Bissau het Portugees beheerst, acht de Raad deze informatie niet ter zake doende nu verzoeker bij het indienen van zijn asielaanvraag uitdrukkelijk verklaarde Portugees te beheersen en uitdrukkelijk om de bijstand vroeg van een tolk Portugees. (Administratief dossier, stuk 13). Bovendien stelt de Raad vast dat verzoeker er probleemloos in slaagde met behulp van een tolk Portugees verklaringen af te leggen voor de Dienst Vreemdelingenzaken, zo verklaarde hij (administratief dossier stuk 12) voor de Dienst Vreemdelingenzaken op 27 september 2011 dat hij de tolk goed begreep en geen bezwaar hadden tegen de tolk. Hij ondertekende deze verklaringen. Hierop werd hij geïnterviewd en legde hij verklaringen af in het kader van zijn asielaanvraag. Hij ondertekende deze verklaringen. Hij beantwoordde eveneens de vragenlijst CGVS en zette daarin zijn asielmotieven uiteen. Uit lezing hiervan blijkt niet dat er problemen rezen met betrekking tot het gebruik van het Portugees. Het is pas eerst bij zijn interview voor het Commissariaat-generaal op 19 februari 2014 dat verzoeker plots zijn standpunt wijzigt en verklaart geen Portugees meer te willen spreken. Hij verklaarde aldus:

"Ik wil eerst iets zegen. [AZ zegt dit in het Nederlands]

Ja, zegt u maar ? Ik wens mijn interview niet in het Portugees af te leggen, gezien er de vorige keer zaken niet werden vermeld. De tolk Portugees van de vorige keer heeft niet goed vertaald. Ik wens een tolk Poular of Creools. [AZ zegt dit in het Nederlands]

U heeft van bij de aanvang van de procedure de bijstand gevraagd van een tolk Portugees. En u heeft nadien niet aan het CGVS gemeld dat u de bijstand wenst van een andere tolk, noch heeft u gemeld dat uw verklaringen voor de DVZ niet goed zijn verlopen of dat er zaken niet zijn vermeld ? Er is vandaag nu een tolk Portugees voorzien, dit kan niet meer worden gewijzigd. [aan de aanwezige tolk Portugees : kan u dit vertalen naar het Portugees]

Ik wens geen interview in het Portugees, maar in het Poular of Creools. Ik heb de vorige keer gezegd dat ik drie talen spreek, met name Portugees, Creools en Poular. Ik heb gezegd dat ik drie talen spreek. Ik wens nu een tolk Creools of Poular van mijn land. Het moet toch niet moeilijk zijn om dit te voorzien.

[AZ zegt dit in het vlot Portugees]

Maar u kan blijkbaar toch vlot Portugees praten ? Inderdaad, maar ik wil dit niet meer praten. [AZ zegt dit in het Portugees]

Maar u heeft in het begin van de procedure Portugees gekozen en u spreekt het ook blijkbaar ?

Inderdaad, ik begrijp wel wat je zegt, maar ik spreek drie talen, ik wil geen Portugees meer spreken.

[AZ zegt dit in het Portugees]

U heeft niet aan het CGVS gesignaleerd dat u een andere tolk wenste ? Of dat er problemen waren geweest ? Ik denk dat er een fout is gebeurd bij de tolk, er zijn veel dingen van mijn verhaal die er niet in mijn dossier staan. Mijn dialect is Poular, nu spreek ik goed Nederlands, ik lees in het dossier dat er dingen zijn weggefallen. [AZ zegt dit in het Portugees]

Welke zaken zijn er dan niet vermeld in uw dossier ? Om de waarheid te zeggen er zijn veel zaken die niet zijn vermeld. [AZ zegt dit in het Portugees]

U spreekt blijkbaar toch heel vlot Portugees, kan u misschien zeggen, welke zaken er niet zijn vermeld, zodat dit meteen is rechtgezet ? Ik heb u het verhaal al verteld, ik weet dat u mij goed begrijpt. [AZ zegt dit in het Portugees]

Ik herhaal mijn vraag, kan u mij zeggen welke zaken er niet zijn vermeld in uw vragenlijst ?

Ik heb het al gezegd, ik wil met iemand spreken die Poular spreekt of Creools, ik heb al vermeld van tevoren dat ik die talen spreek. [AZ zegt dit in het Portugees]

Dus ik herhaal nogmaals, want misschien heeft u mij eerder niet goed begrepen, dat u voor Portugees heeft gekozen bij de aanvang van uw asielprocedure, u heeft evenmin op voorhand gemeld dat u een andere tolk wenst of dat er enige problemen waren tijdens het afleggen van uw verklaringen voor DVZ, er werd vandaag voor u een tolk Portugees voorzien (die vertaalt naar het Nederlands, u kan dit dan extra controleren, gezien u ook blijkbaar een beetje Nederlands

spreekt), dus het gehoor zal doorgaan in het Portugees ? U kan best meewerken en trachten te antwoorden op de vragen ? We zien wel hoe het zal verlopen.

Ik kan enkel herhalen dat ik bij aankomst niet gezegd dat ik enkel Portugees spreek. Het kan niet moeilijk zijn om iemand te vragen die mijn taal spreekt. [AZ zegt dit in het Portugees]"

Hieruit kan worden opgemaakt dat verzoeker wel degelijk voldoende Portugees blijkt te beheersen om in deze taal gehoord te worden in het kader van zijn asielrelaas. De argumenten die verzoeker thans aanvoert om te wijzen op zijn gebrekkige beheersing van het Portugees, zoals het bevolkingspercentage dat Portugees spreekt, zijn lage opleiding of zijn jonge leeftijd, vinden geenszins steun in de gegevens van het dossier, waaruit blijkt dat verzoeker wel degelijk het Portugees machtig is, hetgeen hij in de hierboven aangehaalde passage ook toegeeft.

Hieruit blijkt duidelijk dat verzoeker zich vlot in het Portugees kon uitdrukken. Er is dan ook geen reden om in een andere tolk te voorzien dan die bij het indienen van de asielaanvraag in toepassing van artikel 51/4, §2 van de vreemdelingenwet. Overeenkomstig artikel 20 §1 van het koninklijk besluit van 11 juli 2013, verzorgt de commissaris-generaal de aanwezigheid van een tolk die één van de talen gesproken door de asielzoeker beheerst. Verzoeker verklaarde het Creools, Poular en het Portugees te beheersen en verklaarde zich akkoord met een tolk Portugees (administratief dossier, stuk 13). Uit de lezing van zijn verklaringen voor DVZ, blijkt dat verzoeker deze taal inderdaad beheerst. Voorts stelt de Raad vast dat met betrekking tot het bepalen van zijn leeftijd bij beslissing van 19 augustus 2011 door de dienst Voogdij van de federale overheidsdienst Justitie werd vastgesteld dat verzoeker op datum van 9 augustus 2011 een leeftijd had van 20,6 jaar met een standaarddeviatie van twee jaar. Deze beslissing steunt op artikel 479-7, §1 van de programmawet van 24 december 2002, dat aan de dienst Voogdij de bevoegdheid verleent om, uit eigen beweging of op verzoek van de overheden bevoegd voor asiel, toegang tot het grondgebied, verblijf en verwijdering van vreemdelingen, bij twijfel omtrent de leeftijd, over te gaan tot een medisch leeftijdsonderzoek. Verzoeker toont niet aan dat hij tegen deze beslissing een beroep heeft ingediend bij de Raad van State of dat deze inmiddels werd vernietigd. De Raad is niet bevoegd om zelf de rechtsgeldigheid van deze beslissing te onderzoeken.

Waar verzoeker verwijst naar artikel 14 §§ 1 en 2 van het koninklijk besluit van 11 juli 2003 houdende vaststelling van bepaalde elementen van de procedure die dient gevolgd te worden door de Dienst Vreemdelingenzaken die belast is met het onderzoek van de asielaanvraag op basis van de vreemdelingenwet en de artikelen 20 en 21 van het koninklijk besluit van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen volgens welk hij het recht heeft om een andere tolk te vragen, dient hij een dergelijke vraag te ondersteunen met geldige redenen. Hierboven werd reeds vastgesteld dat verzoeker wel degelijk het Portugees machtig bleek te zijn en geen specifieke redenen had om zich verder te verzetten tegen de tolk. Waar hij verwees naar het feit dat hij niet tevreden was met de weergave van de elementen in zijn asielrelaas, werd hem gevraagd welke elementen werden weggelaten en werd hij uitgenodigd om zijn verklaringen aan te vullen en opnieuw uiteen te zetten. Verzoeker weigerde dit zonder meer. Aldus stelt de Raad vast dat verzoeker geen geldige redenen aanhaalde die konden verantwoorden dat hij gehoord zou worden met behulp van een andere tolk.

Waar verzoeker ten slotte aanvoert dat hij wel degelijk onder het vluchtelingenstatuut valt, stelt de Raad vooreerst vast dat verzoeker initieel heeft gelogen over zijn leeftijd (zie hoger). Daarnaast stelt de Raad vast dat, gelet op het feit dat in het kader van de bewijslast en de medewerkingsplicht, verzoeker de elementen moet aanbrengen ter staving van zijn asielrelaas, hij niet de kans heeft aangegrepen om zijn asielmotieven uiteen te zetten voor het Commissariaat-generaal. De Raad is van oordeel dat verzoekers botte weigering eveneens reeds afbreuk doet aan de bewering dat hij voor zijn leven vreest. Indien verzoeker werkelijk een dermate grote vrees heeft, kan worden verwacht dat hij op zijn minst een poging doet om mee te werken bij het onderzoek van zijn asielrelaas. Ook uit het interview is op te maken dat de protection officer hem uitnodigde reeds verklaringen af te leggen en te zien of het mogelijk is hem in het Portugees te horen, daarna zou de situatie nog kunnen bekeken worden, maar ook hier weigerde verzoeker elke verdere medewerking. De Raad stelt vast dat verzoekers weigering ook maar iets toe te lichten omtrent zijn gegronde vrees voor vervolging reeds ernstig afbreuk doet aan de waarachtigheid van de beweerde vrees.

Verzoeker voert aan dat hij naar Senegal werd gestuurd door zijn vader om koranschool te volgen maar dat hij werd uitgebuit door een Daaras. Bij terugkeer naar huis tracht zijn vader hem te doden, hij verwijst naar het bij het verzoekschrift gevoegde stuk zes, informatie in verband met bedelende kinderen toevertrouwd aan foute Daaras in Senegal. De Raad stelt aldus vast dat het enige tastbare element dat verzoeker in zijn gehele asielprocedure heeft aangebracht, een bericht is van het Nederlandse ministerie van buitenlandse zaken over straatkinderen in Dakar. Door zijn weigering om hierover concrete verklaringen af te leggen, hierover geïnterviewd worden hoewel hij wel degelijk bij machte was

het Portugees te begrijpen en zich in het Portugees uit te drukken, maakt hij het de asielinstanties echter onmogelijk om zijn vrees voor vervolging te onderzoeken. Verzoekers houding staat dan ook in schril contrast met de bewering dat hij vervolging vreest. Uit het gehoorverslag blijkt nochtans dat er voldoende stappen naar verzoeker werden gezet. Evenmin heeft verzoeker enig document ingediend ter ondersteuning van zijn asielaanvraag.

Gelet op wat voorafgaat, stelt de Raad vast dat verzoeker geen elementen heeft aangebracht waaruit kan worden afgeleid dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging heeft in vluchtelingenrechtelijke zin of een risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2 van de vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twee juli tweeduizend veertien door:

dhr. C. VERHAERT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

C. VERHAERT